

CHP AYAĞA KALKMADAN İKTİDAR BLOĞU YERİNE OTURMAZ!

“Değişime Tüzükten Başlamak”

umut oran
Şubat 2018

Değerli Dava Arkadaşlarım,

Cumhuriyetimizden geriye kalan ne varsa onları korumak ve eldeki tüm güçleri birleştirerek “daha iyi Türkiye”yi yaratmak için artık en kritik tarih 2019. Herhangi bir değişiklik olmazsa 2019’daki 3 seçim, sadece bizlerin değil çocuklarımızın ve torunlarımızın da geleceğini belirleyecek. Geçen 15 yılda denenen yollarda yürüyenler, sürekli rakibe bakarak hareket edenler ve iktidar hayalini kurmaktan bile çekinenler 2019’da yine başarısızlıkla karşılaşacaklar. Özeleştiriyenler, rakibe odaklanmak yerine kendi gündemlerine konsantre olanlar, eldeki tüm imkanları ve insanları kutlu mücadelede en verimli şekilde kullanmak için seferber olanlar da “muhtemel zaferin” sahipleri olacaklar.

Biliyorum ki şartlar ağır ve iktidar bloğu devletin tüm imkanlarını 2019’u kazanmak uğruna kullanıyor. Ve biliyorum ki paranın ve unvanların satın alabileceği ne varsa bir blok olarak karşımıza çıkarılıyor. **Yalanların ardı arkası kesilmiyor, aralıksız iftiralar atılıyor ve en ufak bir umut kalmasın diye yüreklerde, herkese ve herşeye karşı büyük bir “itibarsızlaştırma kampanyası” yürütülüyor. Ve sizler de biliyorsunuz ki bunların hiçbirisi Cumhuriyet Halk Partisi “tek başına” iktidar olana kadar bitmeyecek.**

Bu düzen; adaletsizlikle uzlaşınca, zalimlere boyun eğince, milletvekillerimizin hapisanelere atılmasına seyirci kalınca, belediye başkanlarımızın görevlerinden alınmasına ses çıkarmayınca ya da bize “şucu-bucu” derler diyerek kendi köklerimizden kopunca değişmeyecek! Bu zalim düzen; ancak kişisel hırslardan uzaklaşınca, herkes için adalet talebinde bulununca, çalınan oylarımız uğruna ölümü göze alınca, haklı olduğumuz konuda bir adım bile geri atmayınca ama her şeyden önce özeleştiriyi yapıp “Acaba daha fazla ne yapabildim?” sorusunu samimiyetle sorunca ve gerçek cevapları bulunca değişecek.

“İktidar bize savaş açtı!” dedikten sonra “Savaşa en uygun kadroları neden göreve getirmiyoruz?” sorusu çıkacak karşımıza.

“İktidar ‘Tek Adam rejimi Kuruyor!’ tespitini yaptıktan hemen sonra ‘Peki biz, kendi partimizde demokrasinin çitasını neden yükseltmiyoruz?’” diye itiraz edecek vicdanlarımız.

“İktidarın medyası var, bize fırsat vermiyorlar!” diye veryansın edince “O halde neden çözümünü konuşmuyoruz?” sesleri de yükselecek aynı anda.

Bizler, yani Cumhuriyet Halk Partililer, doğru soruları sormaya ve samimiyetle doğru cevapları aramaya başlayınca doğacak “yeni umutlar.”

İşte o zaman 2019’a giden yolda bir şansımız da olacak. Yeniden yaşanabilir bir ülke, adaletin her yana ulaştığı ve herkes için işlediği bir düzen, çocuklarımız ve torunlarımız için daha iyi bir gelecek fikri büyüterek kaplayacak her yanı.

Ama önce “Neden kaybediyoruz?” sorusuna odaklanmamız gerekecek. Evet! “Neden kaybediyoruz?”

Neden hala Ekmeleddin İhsanoğlu’nu Cumhurbaşkanı adayı yapan irade ‘hata yaptım’ diyemiyor?

Neden hiç bir olağan ya da olağanüstü kurultayda bir önceki seçim yenilgisi masaya yatırılmıyor?

Neden tüzüğümüzdeki açık hükümlere rağmen ‘Küçük Kurultay’ toplanmıyor?

Neden bunca olumsuzluk ortadayken “kurumsal değişim” adına hiç bir adım atılmıyor?

Ve elbette “Neden ilçe başkanlarına, il başkanlarına, delegelere ya da milletvekillerine danışılmadan, bir gece ansızın Olağanüstü Tüzük Kurultayı kararı alınıyor?”

Bu ve benzeri binlerce soruya topyekun “İktidar eleştirisi” yaparak cevap vermek elbet mümkündür ancak her soruyu iktidar eleştirisiyle savuşturmaya çalışmak bizi hedefe yani tek başına iktidara ulaştıramayacaktır.

Ben de bu bilinçle, Olağanüstü Kurultay Kararının alınma sürecinde yaşanan anti demokratik yaklaşıma ve konuşmaya, tartışmaya, bilgi paylaşmaya fırsat vermeyen küçücük salonlarda yapılacak bir toplantı olmasına rağmen **Olağanüstü Kurultay’da partimizin iktidar yürüyüşüne katkı sağlayacağını düşündüğüm önerilerimi fedakâr Cumhuriyet Halk Partililerin ve tüm Cumhuriyetperverlerin bilgisine sunuyorum.**

Bir kez daha sen-ben kavgası yaşanmasın diye, bir kez daha “iktidar kötü, biz de herşeyi çok iyi yaptık”denilmesin diye, gelecekte bir gün “kimse bizi uyarmamıştı” kolaycılığına teslim olunmasın diye altını çize çize haykırıyorum: **Türkiye'nin ve Türk Milletinin Cumhuriyet Halk Partisi'nden başka umudu yoktur! CHP ayağa kalkmadan iktidar bloğu yerine oturmayacaktır.**

Asla unutulmamalıdır ki, Cumhuriyet Halk Partisi'nin tarihsel görevi: Türkiye Cumhuriyeti'nin ilelebet payidar olmasını sağlamak ve Türk Milletinin bekası için her türlü mücadeleyi vermektir. Bu görevleri yerine getirirken temel başvuru kaynaklarımız eşsiz Türk Devriminin “altı ok”u, kurucularımızla hayat bulan ve Anadolu'nun binlerce yıllık birikiminin yansıması olan bağımsızlık ve özgürlük ideali ve her alanda “eşitlik” idealini yükselten sol değerlerdir. Ancak en az bunlar kadar önemli olan bir diğer kaynağımız “akıl ve bilimdir.” Muasır medeniyetleri aşmayı amaçlayan Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşları için bilim yolundan başka bir yol yoktur. Bu yol aynı zamanda Bilge Kağanların, Yusuf Hashacıların, Gaspıralı İsmaillerin, Ziya Gökalplerin ve tüm Cumhuriyet aydınlarının yoludur.

Fakat ne yazık ki, **özellikle son 16 yıllık süreçte, Cumhuriyet Halk Partisi'nde akıl almaz bir “acelecilik” hâsil olmuştur.** Düşünmek, plan yapmak, stratejik hedeflere uygun değişimleri gerçekleştirmek yerine “pansuman tedbirlere, taktik hamlelere ve günübirlik söylemlere” yönelinmiş ve sürekli olarak siyasi rakiplerin çizdiği alanda kalmak gibi bir yanlışa saplanılmıştır.

Ve yine ne yazık ki, geçen uzun yıllar boyunca siyasi rakiplerin Cumhuriyet Halk Partisi'ne karşı kullandığı yöntemlerin benzerleri parti içinde farklı düşüncelere sahip Cumhuriyet Halk Partililere karşı da kullanılmıştır. Örneğin, iktidar bloğunun %50+1 söyleminin benzeri bir şekilde 2015 yılında “Olağanüstü Kurultay” için toplanan 500'den fazla imza görmezden gelinmiştir. Bu anlamda statükocu bir tavır sergilenmiştir.

Oysa dünyanın devasa bir değişim yaşıdığı, Endüstri 4.0 olarak adlandırılan ve robot teknolojilerden yapay zekaya, 3 boyutlu yazıcılardan özerk hareket eden taşıtlara kadar hayatın her alanında değişimleri dayatan; iş, istihdam, üretim, siyaset gibi her kavramın yeniden tanımlandığı bir dönemde devlet kuran bir parti olarak Cumhuriyet Halk Partisi'nin görevi "akıl ve bilim" ışığında "dünyanın ritmine uygun" kurumsallaşmayı sağlamak olmalıdır. Osmanlı İmparatorluğu'nun Sanayi Devrimini ıskalaması sebebiyle kaybedilen yüzlerce yılı geri kazanmak için Endüstri 4.0'ı yakalayacak yepyeni hamleler yapılmalıdır. Bu zorunluluğun doğal sonucuysa "değişimi" önce kendi bünyemizde başlatmak olacaktır. Elbette kastedilen değişim "bireyleri aşan", "yeni duruma" uygun topyekûn kurumsal dönüşümü sağlayan ve her şeyi "kurala" bağlayarak kısır çekişmeleri ortadan kaldıran bir yaklaşıma karşılık gelmektedir.

Fedakâr Cumhuriyet Halk Partililer bilmelidir ki partimiz ne "tek bir kişiye" ne de kendini tek kişinin "veliaht prensi" olarak gören başka bir kişiye mahkûmdur. Cumhuriyet Halk Partililerin özgürlük sevdasının büyüklüğü ve geleceğe dair umudu her türlü "mecburiyet" söylemini yok edecek tek iradedir. Herkesin tarih yazan ve tekrar yazacak olan o tek ve gerçek iradenin "hakemliğine" teslim olması en doğru yoldur!

O halde Olağanüstü Kurultay'ı bir fırsata çevirerek yeni bir dönemin başlangıcını yapmak en gerçekçi hamle olacaktır. Türkiye'nin ihtiyacı budur; **CHP'nin ve Türk Milletinin ihtiyacı kurumsal değişimdir**. Zira 2019'u kaçıranları tarih silinmez harflerle yazacaktır. Bu anlamda herkesin şapkasını önüne koyması ve CHP'nin iktidar yoluna girmesi için önerilerde bulunması zorunludur. Arkadaşlarımla yaptığım görüşmeler sonucunda "İktidar Olmak İçin" gerekli olduğuna inandığımız "Demokratik Tüzük" önerilerimiz aşağıdaki gibidir;

1) Cumhurbaşkanı Adayına “Tek Bir Kişi” Karar Veremez!

16 Nisan Referandumunda Türk Milleti “başkanlığa hayır” dese de mühürsüz oylara karşı yeterli mücadele verilemediği için adı Cumhurbaşkanlığı olan ama özünde “tek adam rejimi” anlamına gelen yeni bir düzene geçilmiştir. Kabul etmek zordur ancak **2019’da yapılacak olan seçim 16 Nisan’ın rövanşı değil “yeni dönemin ilk Cumhurbaşkanını belirleyecek” olan seçimdir.** Bu nedenle “Hayır Bloğu” olarak adlandırılan grubun yani Başkanlık/Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi karşıtlarının “Parlamente Sistemine Döneceğiz” vaadi, özünde çok doğru ama gerçekleşmesi zaman alacak bir vaattir. Zira Parlamente Sistemine dönebilmek için öncelikle “2019’un kazanılması” yani bir “Cumhurbaşkanı” seçtirilmesi gerekmektedir. **Seçilecek Cumhurbaşkanı da nerdeyse “tek başına her şey” anlamına geleceği için Parlamente Sistemine dönmeye zorunlu ve kaçınılmaz olarak onlarca bakan atayacaktır, yüzlerce üst düzey bürokrati belli makamlara getirecektir, devleti her anlamda yönetecektir ve MİT başta olmak üzere devletin tüm önemli kurumlarına dair kararlar alacaktır. Bir başka deyişle Parlamente Sistemine geçmek için “bir gün değil belki de birkaç yıl” gerekecektir.**

O halde anlaşılması gereken ilk konu şudur: Cumhuriyet Halk Partililer 2019’da Başkanlık/Cumhurbaşkanlığı Sistemine karşı olan ve Parlamente Sistem’i yeniden inşa edecek bir Başkan/Cumhurbaşkanı seçmek için sandığa gidecektir. Seçilecek Cumhurbaşkanı, devleti bir süre, çok geniş yetkilerle yönetecektir. Yani anılan makam “bir emanetçi için çok ama çok büyük bir sorumluluk makamını” işaret etmektedir. Doğal olarak CHP’nin ikinci bir Ekmeleddin İhsanoğlu hatası yapmasının bedeli tüm tahminlerin ötesine geçecek büyüklükte hasarlar oluşturacaktır.

Böyle bir durumda yapılması gereken şey, Cumhurbaşkanı Adayını Belirleme Yetkisinin kimde olacağına karar vermektir. Seçilecek kişi geniş yetkilerle devleti yöneteceğine göre adayı sadece “tek bir kişinin ya da parti organının” belirlemesi asla düşünülmemelidir.

Alınacak her bir karar bu derece hayatiyken ve Başkanlık/Cumhurbaşkanlığı Sistemi bir kez kökleşince Parlamenter Sisteme dönmek büyük ölçüde zorlaşacağına göre devlet ve millet için “kader seçimi” anlamına gelecek 2019 seçiminde kimin aday olacağına da başta Cumhuriyet Halk Partililer olmak üzere tüm “hayır bileşenleri” karar vermelidir.

Bu durumda ilk önerimiz CHP Tüzüğü’ne “Cumhurbaşkanı adayını belirleme prosedürünün” eksiksiz eklenmesidir. Hem CHP tabanını hem de tüm hayır bileşenlerini işin içine katmak için “iki turlu aday belirleme” yönteminin kullanılması ve mümkün olduğu kadar fazla kişinin aday belirleme sürecine katılması zaruridir.

Cumhurbaşkanlığı Adaylık Süreci Şu Şekilde Düzenlenebilir.

1) Aday Adaylarının Belirlenmesi: CHP Kurultay delegeleri, il-ilçe başkanları, milletvekilleri ile PM üyelerinden toplam 50 imza alan her CHP’li, “Cumhurbaşkanı Aday Adayı” olabilecektir.

50 imza ile aday adayı olan CHP üyelerinin isimleri Genel Merkez tarafından ilan edilecek ve 45 günlük süre için chp.org.tr adresinden “imza sayfası” açılacaktır. Aynı sayfaya erişim için il ve ilçe başkanlıkları da yetkili kılınacak bu sayede CHP üyeleri evlerinden ya da CHP örgütlerine giderek Cumhurbaşkanı adayı görmek istedikleri kişiye oy verebilecektir.

Yapılan oylama sonucunda en fazla oy alan 3 kişi 2.tura katılmaya hak kazanacaktır. Üye tam sayısının %3’ünden az imza alan adaylar ilk 3 sırada yer alsalar bile ikinci tura katılamayacaktır.

2) İkinci Tur: İlk turda CHP üyelerinden en fazla oy alan 3 kişi, 45 gün sürecek ikinci turda CHP üyelerinin tamamının yanında “Parlamente Sistemine Dönme” taahhüdünü paylaşan ve “Temel İlkeler Beyannamesini” imzalayan tüm yurttaşlardan da oy talep edebileceklerdir. chp.org.tr adresinin yanında, il ve ilçe başkanlıklarının aktif çalışmasıyla imza standları kurulacak ve imzalar günlük olarak, mükerrer oyların kontrol edilerek sağlıklı listelerin oluşturulması için genel merkez bildirilecektir. “İl ve ilçe bilişimden sorumlu başkan yardımcılarının” koordinasyonu ile gerçekleştirilecek “imza kampanyası” sürecinin uygulama yönetmeliği de ayrıca hazırlanacaktır.

İkinci turda en çok oy alan kişi, CHP'nin Cumhurbaşkanı adayı olarak tespit edilecektir. **Her iki turda da adayların eşit ve adil şartlarda yarışabilmeleri için “bütçe sınırlaması” getirilecek ve adaylardan birinin lehine ortam oluşması engellenecektir.**

Böylece ilk turda tüm CHP örgütleri, ikinci turdaysa tüm “hayır bileşenleri” aday adaylarını dinleme ve faaliyetlerin parçası olma şansına ulaşacaktır. Benzeri örnekleri pek çok Avrupa ülkesinde olan aday belirleme süreci sayesinde seçilecek olan Cumhurbaşkanı, toplumun tüm kesimlerinden oy almış olarak Parlamento Sistemine geçilene kadar ülkeyi yönetecek ve eksikleri tamamlandıktan, anti-demokratik yönleri törpüledikten sonra yeniden Parlamento Sistemine dönüş sağlanmış olacaktır.

2) Sürekli Seçim Kaybeden Değişmelidir!

Siyasi Partiler Kanunu başta olmak üzere Seçim Kanunlarının ve siyaset kültürünün “**seçilmiş krallar**” yarattığı ve bir kez parti genel başkanlığına oturan kişinin sürekli olarak koltuğunu muhafaza edebildiği defalarca görülmüştür. En son MHP’de yaşanan olaylar bu düzenin ne kadar bozuk olduğunu ortaya koymuştur. MHP’nin dar bir yönetici elit dışında kimseyle ilgilenmeyen, meşruiyeti tartışmalı Genel Başkanı, muhaliflerini hukuksuzca engellemiş, demokrasiye aykırı şekilde kendilerini kriminalize etmiş ve iktidar bloğunun desteğiyle pek çok partiliyi uzaklaştırmıştır.

Demokratik olmayan bu siyaset düzeni sebebiyle partilerin “yenilenmesi” engellenmiş, koltuğa oturanın hiç kalkmak istemediği, değişime kapalı bir düzen oluşmuştur.

Oysa değişim başlı başına bir güçtür. **Değişimin yaratıcı gücüne en çok inanması gereken Cumhuriyet Halk Partililer için de sürekli seçim kaybedenin tüzük gereği görevinden ayrılacağı bir hukuki zemin yaratmak ve partinin yenilenmesine fırsat vermek bir zarurettir.**

En son Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nde yaşandığı üzere koltuklar zamanı gelince boşaltılmalıdır. Cumhuriyet Halk Partisi'nde de kişisel tartışmalara ve çatışmalara meydan vermeyecek şekilde, parti yönetimlerine seçilenler için süre veya dönem kısıtlamasına gidilmesi acil bir gerekliliktir.

Genel Başkanlar için **“devralınan oy oranlarını arka arkaya iki seçimde yüzdeler olarak arttıramayan Genel Başkan, seçim sonuçlarının kesinleşmesinden sonra aday olmamak üzere Olağanüstü Kurultay'ı toplar”** maddesinin eklenmesi parti içindeki yenilenmeyi sağlayacağı ve yeni kadroların siyasette yer almasına imkân vereceği için dikkatle değerlendirilmelidir.

Ancak başarıya dayalı süre sınırlamasının sadece tek makam için konulması yeterli değildir. Parti içindeki tikanlıkları sadece bir yerde ve makamda değil her yerde ve her makamda açmak gerekmektedir. Bu anlamda; siyaseti “meslek” haline getirenler de, isimleri ne kadar büyük olursa olsun, unvansız siyaset yapmayı öğrenebilmelidir. Örneğin partimizde aralıksız 20 yıldır milletvekilliği yapanlar vardır. Aynı şekilde toplamda 5 dönemden fazla milletvekilliği, 4 dönemden fazla belediye başkanlığı yapanlar, yine onlarca yıldır görevlerine devam eden ilçe başkanları ve belediye meclis üyeleri de bulunmaktadır. Bu durum “siyasetin meslek olarak icra edildiğine” işaret etmektedir ve bireysel olarak ne kadar başarılı olurlarsa olsunlar parti içinde bir tikanmaya sebep olmaktadır.

O halde her pozisyon için ilkesel olarak süre ve dönem sınırı getirmek siyasetin sürekli dinamik kadrolara kavuşması açısından elzemdir. Bu anlamda **3 dönem kuralının getirilmesi uygun görünmektedir.** Ancak bu noktada 3 dönemi bitiren siyasetçilerin, eğer kendilerini çok vazgeçilmez görüyorlarsa, 4. dönemde “uzun zamandır milletvekili ya da belediye başkanı çıkarılamayan” illerden aday olmalarının önü de açık bırakılmalıdır. Böylece kendilerini ulusal çapta tanıtmaya ve sevdirmeye imkânına sahip olan siyasilerden faydalanma şansı da devam edecektir!

3) Temsilde Kadın-Erkek Eşitliğini Sağlamak En Büyük Devrimdir!

Aynı zamanda bir “kadın özgürleşme hareketi” olan Cumhuriyet Devrimi’nin tüm uygulamaları “öncü medeniyet” olma iddiasını ve doğal olarak kadının her alanda “güçlü varlığını” esas almıştır. Atatürk: *“Bir toplum cinslerden yalnız birinin yüzyılımızın gerektirdiklerini elde etmesiyle yetinirse, o toplum yarı yarıya zayıflamış olur... Bizim toplumumuzun uğradığı başarısızlıkların sebebi kadınlarımıza karşı ihmal ve kusurun sonucudur... Bir toplumun bir uzvu faaliyette bulunurken öteki uzvu atalette olursa o toplum felce uğramış demektir.”* sözleriyle hem sorunu hem de çözümü ortaya koymuştur. Ancak Atatürk, 1923’de dile getirdiği bu sözlerin “gereğini” de tüm hayatı boyunca yapmış ve kadını her alanda güçlendirmiştir.

O halde bugünkü nesillerin görevi de “işin gereğini yapmak” olmalıdır. Mart ayında Sosyalist Enternasyonal’in XXV. Kongre’sinde aldığımız bir karar tüm dünya için örnektir. Sosyalist Enternasyonal, her kademedede “%50 kadın-%50 erkek” temsili bir kural olarak kabul etmiştir. Birleşmiş Milletler’in 2030 sonrası için hedef koyduğu temsilde %50-%50

kadın-erkek eşitliğini, Sosyalist Enternasyonal'in 2021'e kadar hayata geçirme kararlılığı aynı zamanda büyük bir mesajdır. O mesaj açıktır: **“Kadın-erkek eşitliği için şartların olgunlaşmasını beklemek diye bir şey yoktur, gereğini yapmak ve şartları olgunlaştırmak gibi bir görevimiz vardır.”**

Bu görevi en fazla üstlenmesi gereken kurum da siyaset kurumudur. Siyasetçiler “kendileri örnek olarak” toplumsal değişime katkıda bulunmak gibi bir misyona da sahip olmalıdır. Özellikle “değişimin gücüne inanan” Cumhuriyet Halk Partisi gibi “öncü olması gereken partilerin” hiçbir bahanenin arkasına sığınmadan her kademedede %50 kadın temsiliyi sağlayacak “devrimci” kararlar alması bir zorunluluktur. Siyasetten başlayacak değişim, yaşamın her alanında tam eşitlik sağlanıncaya ve kadınlar her türlü olumsuzluğa karşı duracak kadar güçleninceye kadar devam etmelidir.

Daha huzurlu, daha gelişmiş ve daha uyumlu bir toplum düzenini “kadınları erkeklerle eşit kılmadan” yaratmak olası değildir. Ancak bu eşitlik sağlandığı zaman “öncü medeniyet” misyonu gerçekleştirilebilir. Bu misyona sahip çıkma kararlılığında olan CHP'den beklenen de **tüzük kurultayında hiçbir bahanenin arkasına sığınmadan “%50-%50 cinsiyet eşitliğini sağlayacak” değişiklikleri yapmak ve cinsiyet eşitliği sağlanmamış kurulların istifa etmiş sayılacaklarını tüzüğe eklemektir.** Bu sayede hem “yeterli kadın aday bulunamadı” gerekçesi, hem de “cinsiyet kotasından faydalanarak erkeklerin belli organlara seçtirilmesi gibi bir ‘suiistimal(!)’ de tarihe gömülmüş olacaktır. Türkiye'ye yapılabilecek en büyük iyilik kadını her anlamda güçlendirmektir.

4) MYK Üyelerinin İlçe Belediye Başkan Adayı Olmayı İstemesi En Büyük Yenilgi İşaretidir!

Siyasi partilerin temel hedefi iktidar olmak ve inandıkları ilkeler doğrultusunda ülkeye ve millete hizmet etmektir. Bu anlamda “iktidar olmak istemeyen” bir parti sadece “çıkar birliği” şeklinde tanımlanabilir. O halde her siyasi parti, iktidar hedefine yönelik hamleleri ve eylemleri üzerinden de ele alınmalı ve iktidar hedefine darbe vuracak her türlü girişim ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

Daha somuta indirgenirse partinin en üst yönetim organlarında görev alan, işgal ettikleri pozisyonlar sebebiyle kamuoyu tarafından tanınırlıkları artan **MYK üyelerinin ve Grup Başkan Vekillerinin ilkesel olarak “il, ilçe belediye başkanlığına aday olmaları” engellenmelidir.**

Zira böylesine üst konumlara gelmiş kişilerin “ilçe belediyelerini ulaşılacak hedef olarak görmesi” aynı zamanda partinin “tek başına iktidar hedefinin olmadığına” dair karine olarak kabul edilecektir. Bu durum aynı zamanda “belediye merkezli siyaset yapma ve gruplaşma” anlayışını da körüklemektedir.

19.Olağanüstü Kurultay'ın bu durumu tespit ederek MYK üyelerinin ve Meclis Grup Başkan Vekillerinin “il-ilçe belediye başkan aday” olamayacaklarına dair hüküm koyması hem gereksiz tartışmaları engelleyecek hem de anılan pozisyondakilerin yalnızca görevlerine konsantre olmalarını sağlayacaktır.

Ancak sahip olunan koltukların başka koltuklarla değiştirilmesi ya da bir koltuğa yeni koltukların da eklenmesi arzusu sadece “ilçe belediyeleriyle sınırlı değildir.” Siyaseti dar bir çevreye mahkûm eden ve yeni insanların kendilerini göstermelerine engel olan bir diğer büyük yanlışlık da neredeyse tüm milletvekillerinin aynı zamanda Parti Meclisi'ne aday olmalarıdır. Milletvekiliği tek başına yeterince zor ve

güçlü bir görevken PM üyesi olmaya da çalışmak, parti içi ilişkileri de bozmaktadır. Zira hali hazırda görev yapan bir milletvekilinin PM'ye aday olup "çok az" sayıda oy alması milletvekiline duyulan kamuoyu güvenini azaltmaktadır. Doğru olan şey, PM'ye seçilecek milletvekili sayısını sınırlandırmaktır. **"Parti Meclisi'ne seçilecek Milletvekili sayısı PM üye sayısının %20'sini geçemez!" şeklinde bir tüzük maddesi sayesinde hem milletvekillerinin gereksiz rekabeti engellenmiş olacak hem de Meclis Grubu dışında da fenomen siyasetçiler yetiştirilebilecektir.**

Bir diğer ilkesel sınırlama da PM üyesi seçildiği halde türlü gerekçelerle süresi bitmeden, hatta bazen, göreve bile başlamadan istifa edenler için getirilmelidir. **Her ne gerekçeyle olursa olsun delegelerin oylarıyla PM'ye seçilen bir üye, görev süresinden önce istifa ederse takip eden dönem aynı göreve aday olamamalıdır.** Bu sayede "hülle yoluyla" yedek üyelerin PM'ye taşınması engellenmiş olacak ve delegelerin iradesi PM'ye tam olarak yansiyacaktır.

5) Küçük Kurultay Sadece Bir Toplantı Değil Aynı Zamanda “Özeleştirir” Mecrasıdır

Siyasi partiler, en az şirketler kadar ciddi kuruluşlardır. Sıradan bir şirketin bile yıllık olarak toplanma zorunluluğu ortadayken Siyasi Partilerin, üstelik de var olan tüzük hükümlerine rağmen toplanmaması hoş görülebilir davranış biçimleri değildir. CHP Tüzüğü'nün 56'ncı maddesine göre “Genel Başkan, Onur Kurulu'nu yılda en az bir kez toplayarak, ülke ve Partiye ilişkin hususlarda kurul üyelerinin görüş ve değerlendirmelerine başvurur.” denmektedir.

Benzer şekilde aynı maddenin “B-bendinde”: “Küçük Kurultay, her yıl en az bir kez, Merkez Yönetim Kurulu'nun çağrısı üzerine toplanır. Yerel ve genel seçimlerden sonra en geç üç ay içerisinde Küçük Kurultay toplantıya çağrılır. Küçük Kurultay, Genel Merkez tarafından toplanan seçime ilişkin verileri, il ve ilçe danışma kurulları ile gençlik ve kadın kurultaylarının sonuç raporlarını değerlendirir.” şeklinde olmasına rağmen **bu tüzük maddesine aykırı olarak Onur Kurulu da Küçük Kurultay da hiçbir zaman toplanmamıştır!**

Bu hukuk dışı ısrarın ana sebebini: “Eleştiriyeye ve özeleştiriyeye ihtiyaç duymamak!” şeklinde özetlemek mümkündür ancak siyasi partiler kolektif aklı referans alması gereken yapılardır. Doğal olarak toplanması zorunlu olan kurullardan uzak durulamaz. O halde ilgili maddenin sonuna **“Onur Kurulu'nun ve Küçük Kurultay'ın süresi içinde toplanmaması halinde ihlalin yapıldığının tespitinden itibaren 45 gün içinde Olağanüstü Kurultay toplanır!”** şeklinde bir madde eklenerek “zorunlu kurul toplantılarının daha zorunlu(!)” hale getirilmesi sağlanmalıdır. Kurul Toplantıları; Genel Başkanların ya da MYK'ların “insafına terk edilmemelidir.”

6) Danışmanlara ve/veya Başdanışmanlara Siyasi Görev Vermek Seçilmişleri İtibarsızlaştırmak Demektir

Siyasi Partilerde esas olan; mahallelerden başlayarak ilçe, il ve genel merkez düzeyinde örgütlenmek ve görev almaktır. Bu görevlere gelme yöntemiye ideal anlamda “seçilmektir.” Ancak son dönemde iktidar bloğunda hızla yaygınlaştığı görülen seçilmişlerin yerine “Danışmanların ya da Başdanışmanların” görevlendirilmesi anlayışı Cumhuriyet Halk Partisinde de artmaktadır. Uzmanların uzmanlıklarından yararlanma amacını aşacak şekilde seçilmişlerin alanını daraltmak ve Genel Başkan’a bağlı alt birimler oluşturmak amacını güden bu anlayış demokratik işleyişe de aykırıdır. **Bir seçilmişin görev alanına bir atanmış yerleştirmek ve atanmışlara siyasi görevler vermek, en hafif ifadeyle seçilmişleri itibarsızlaştırmaktır.**

Çift başlılık anlamına gelen bu durum hiçbir şekilde hoş görülmemeli ve çağın gereği olarak yorumlanmamalıdır. Zira bu uygulama bir tür “tek adamlıktır” ve “başkanın adamları” uygulaması nerde olursa olsun mahkûm edilmeli ve atanmışların “siyasi görevlerde” bulunmaları engellenmelidir.

Elbette bu durum Genel Başkanların amatör ya da profesyonel danışmanlarla/başdanışmanlarla çalışmasına engel değildir. Ancak bu tip görevlendirmelerin “işin mutfağına” yönelik olması ve örgütler üzerinde baskı oluşturacak şekilde kullanılmaması esastır. Bir tür “hülle” yöntemi olarak PM’ye seçirelemeyen kimi partililerin farklı unvanlar ihdas edilerek PM ya da MYK üyesi gibi görevlendirilmelerinin demokratik ilkelere uygun olmadığı tespit edilmelidir. CHP’nin iç yapısına zarar veren, dünyadaki sol partilerde de örneği olmayan bu tip uygulamalara son vermesi ve iktidar bloğuyla aynı tercihleri yapmaması aklın icabıdır.

7) Maymuncuk ya da Anahtar Liste Dağıtmakla Blok Liste Arasında Fark Yoktur: İkisi de Anti-Demokratiktir

Siyasi partilerin iç işleyişleri ve gelenekleri, ülkeyi nasıl yöneteceklerinin de göstergesidir. İki güne sıkıştırılmış ve sadece seçim odaklı kurultay düzeni, kırıncılıkları arttırmak ve hayal kırıklığı yaratmak dışında bir sonuç üretmemektedir. Son kurultayda da görüldüğü üzere yüzlerce aday kendilerinden adeta köşe bucak kaçırılan delegelere ulaşmaya ve kendilerini tanıtmaya uğraşmaktadır. Günün sonundaysa asılan onca afişe, harcanan onca paraya rağmen ancak çok şanslı olanlar birkaç delegayle konuşup kendilerini tanıtmaya imkânına sahip olmaktadır. Onca saatlik koşuşturmacadan geriye kalansa bol miktarda kâğıt ve çokça hayal kırıklığıdır zira her şey adına “anahtar ya da maymuncuk” denilen ve çoğu zaman bir diğerdan ayrılması güç olan listelerin yayınlanmasına kadar devam etmektedir.

Anahtar ya da maymuncuk liste kavramı ilginçtir zira Genel Başkan ya da Genel Başkan adayları “tüzük hükmü olan çarşaf liste” uygulamasına karşı bir çeşit “hülle” yoluna gitmektedir. Bu noktada, listelerin hangi kriterlere göre belirlendiği de bilinmemektedir. **Yüzlerce PM adayını itibarsızlaştıran, sebebini bilmedikleri halde Genel Başkanın gücüne karşı rekabet etmek zorunda bırakan bu uygulama “anti-demokratiktir.” Zira yarışma şartları eşit değildir! Maymuncuk ya da Anahtar listede yer alanlar Genel Başkanların “tercihi” şeklinde anlaşılırken listede yer almayanların “tercih edilmeme sebebi” muammadır.**

Bu durum tüzüğe eklenecek “liste yayınlama yasağıyla” bir nebze de olsa engellenebilir. Zira Çarşaf Listenin mantığı, isteyenin istediği kişilerden oluşan bir liste hazırlamasıdır. Anahtar liste yayınlamaksa bir nevi Çarşaf Listeyi Blok Liste yapmak anlamına gelecektir.

Kendini PM’ye yani Parti’nin yasama organına seçilecek yeterlikte gören her aday saygıyı hak etmektedir. Hiç kimse bir diğerdan yerine Genel Başkan’ın ya da Genel Başkan Adayının listesiyle rekabete zorlanmamalıdır.

8) Parti Meclisinin Seçeceği Bir Genel Sekreter, Kaos Görüntüsünü Bir Nebze Dağıtacaktır

Cumhuriyet Halk Partisinin kamuoyu nezdindeki algılanma sorunlarından biri “düzensizlik ya da kuralsızlık” görüntüsü olarak karşımıza çıkmaktadır. Kimin, hangi alanda, ne kadar partiyi temsil edeceği, görev ve sorumluluk takibinin hangi esaslara göre yapılacağı ve kimin “genel işleyişten” sorumlu olduğu gibi konular çoğu durumda belirsizdir. Meclis Grubunda, Grup Başkanvekillerinin icra ettiği koordinasyon görevi Genel Merkez ve il-ilçe düzeyinde istenen boyutlara bir türlü ulaşmamıştır.

Kanaatimize göre bu durumun ana sebeplerinden biri “PM üyelerinin kendi arasından seçeceği güçlü Genel Sekreterlik” makamının olmamasıdır. Eşitler arasında birinci olacak ve yeri geldiğinde koordinasyon görevini Genel Başkan adına yürütecek olan bir Genel Sekreter PM’nin oylarıyla seçileceği için Genel Başkan’ın çalışmaları esnasında kendisine gerekli uyarılarda bulunma şansına da sahip olacaktır.

Bu sayede görev ve sorumluluk tayininde yaşanan sorunlarda da azalma olacağı öngörülmüştür. Güçlü Genel Sekreterlik aynı zamanda sürekli öğütölmeleri sebebiyle hızla itibar kaybına uğratılan “Genel Başkan Yardımcılığı” makamına da yeni anlamlar yükleyecektir. Mevcut durumda Genel Başkanın ve Parti Sözcüsünün arasından sıyrılıp kendilerine gündemde ve parti kamuoyunda yer bulamayan Genel Başkan Yardımcıları, görev süreleri biter bitmez de unutulmakta ve bazı durumlarda PM adayı olarak çok az sayıda oy alabilmektedir. Pek çoğu kendi alanında uzman olan ve yetkinlikleriyle Türkiye’ye mal olabilecek bunca değerli insanın bu hızla öğütölmesi, bazılarının daha koltuklarında 1 yılı bile doldurmadan görevden alınmaları siyasi itibar kaybı demektir.

Güçlü Genel Sekreterlik sayesinde daha net olarak tanımlanabilecek görev ve sorumluluk alanları içinde Genel Başkan Yardımcılarının yeniden ulusal çapta tanınırlığa ve saygınlığa ulaşması da mümkün olabilecektir.

9) Şehit Ailelerinin ve Gazilerin Temsil Edilmesi, CHP'nin Kurucularına Vefa Göstermek Demektir

Devlet kuran ve Türk milletini yok olmaktan kurtaran Cumhuriyet Halk Partisi, Kuvayi Milliye demektir. Kurucu kadroların tamamıyla aktif direniş mücadelesinden gelen Gazilerden ve Şehit Ailelerinden oluşmaktadır. Kurucu Genel Başkanımız Mustafa Kemal Atatürk de “Gazi” unvanını büyük bir gururla kullanmış ve halk arasında “Gazi Paşa” olarak anılmıştır.

Ancak buna rağmen tüzüğümüzün 58-C-7.maddesinde “Parti Meclisi, adayları belirlerken, kadınların, gençlerin ve engellilerin TBMM’de temsiline özen gösterir.” denmekte fakat aynı maddede “Şehit Ailelerine ve Gazilere” vurgu yapılmamaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti’nin varlığı ve Türk Milletinin bekası için hayatlarını feda eden Şehitlerimizin aileleriyle, yaşamlarının baharında uzuvlarını ve gençliklerini vatan uğruna feda eden kahraman Gazilerimizin TBMM’de, PM’de ve yerel yönetim birimlerinde temsil edilmesinin sembolik değerinin yanında bir görev olduğuna da inanıyorum. Tüm kurucuları Gazi olan Cumhuriyet Halk Partisinin Şehit Ailelerinin ve Gazilerin doğal örgütlenme odağı haline getirilmesinin aynı zamanda ideolojik bir doğru hat çizme olduğunu düşünüyorum. Bu itibarla tüm zorluklara rağmen yaşama tutunan ve kendilerini geliştiren Şehit Aileleri ve Gazilerimiz için tüzüğe ek yapılmasını bir minnet borcunun ifadesi olarak görüyorum.

10) Öz Gücümüz Olan Gençlik Kolları Ana Kademenin Gölgesinden Kurtulmalıdır!

Hiç şüphe yoktur ki gençler sadece afiş asan, slogan atan ve seçim kampanyalarında broşür dağıtan insanlar demek değildir. Gençler; bilgilerinden, bakış açılarından ve gelişen dünyaya dair farkındalıklarından yararlanılması gereken bireylerdir.

Gençlerin, genel anlamda, ana kademe siyasetçilerine olan “aşırı bağımlılıkları” ve yakınlıklarıysa hem partimizin geleneğiyle hem de gençlik siyasetiyle örtüşmemektedir. **Partimizin dinamizm kazanması için ilk koşullardan biri, gençlerin kendi örgütlülüklerini kurabilecekleri, kendi bütçelerini oluşturabilecekleri, maksimum seviyede özerk bir yapılanmaya gitmeleridir.**

Cumhuriyet Halk Partisi'nin; MYK üyelerine, PM üyelerine, belediye başkanlarına ya da milletvekillerine sınırsızca bağlanacak veya biat edecek gençlere değil fikirleriyle, projeleriyle ve talepleriyle partiye ve ülkeye yön verebilecek gençlere ve onları güçlü kılacak bir parti mekanizmasına ihtiyacı vardır.

Öz gücümüz olan Gençlik Kolları, her konuda yukarılardan talimat alan değil doğru bildiği noktada Genel Merkez'den bile farklı tutum alabilecek özgüvene sahip olmalıdır. **Bizlere yarınları kazandıracak olan şey, sürekli ve sadece söylenenleri yapan değil gerektiği noktada herkese muhalefet edebilecek özgüvene sahip gençlerdir.**

Cumhuriyet Halk Partisi hiç vakit kaybetmeden gençleri “40 yaşına kadar çocuk; 40 yaşından sonra gençlere yol vermesi gereken yaşlı” olarak tanımlayan anlayışı terk etmeli ve adaleti gençlik kollarından başlatmalıdır.

Gençlik Kollarına mali özerklik sağlanmadan ve ayrı bir bina tahsis edilmeden “Genel Merkezin gölgesinden” kurtulması zor görünmektedir. Oysa en acil ihtiyacımız: Yarınların siyasetçilerini yaratmak değil bugünün gençlik liderlerini ortaya çıkarmaktır. 19.Olağanüstü Kurultay, Gençlere bu imkânı sağlamalıdır.

SONUÇ OLARAK

Cumhuriyet Halk Partisi ayağa kalmadan Türkiye Cumhuriyetinin ayağa kalkması mümkün değildir. **Türkiye’yi karanlıktan kurtarmanın yegâne yolu Cumhuriyet Halk Partisinin tüm Türkiye’ye umut olmasıdır. Geçmiş tüm hatalarıyla beraber unutmak ve “iktidar” olmak için yepyeni bir dönemi başlatmak dışında bir yol yoktur.**

Değişimin birinci adımıysa CHP Tüzüğü’nü yenilemek, çoğulcu, katılımcı, demokratik bir işleyişe kavuşturmaktır. Bunu yaparken kötüyü örnek göstermek ve mevcut iktidar bloğunun anti-demokratik uygulamalarından bahisle gerçekleri göz ardı etmek doğru bir yöntem değildir. Bizler için referans noktaları gelişmiş ülkelerin uygulamaları olmalıdır. Kişisel ikbal uğruna atılacak her adım, dar bir kadronun geleceği için yürünecek her anti-demokratik yol sadece CHP’yi değil Türkiye Cumhuriyetini de yok olma tehlikesiyle karşı karşıya getirecektir. Cumhuriyet tarihinin en büyük kırılmalarına doğru yürüdüğümüz bugünlerde, 36.Olağan Kurultay’da yapılmayan “özeleştirme ve planlamanın”, şu ana kadar yapılanlar göz önüne alındığında, “19.Olağanüstü Kurultay’da” da yapılmayacağına dair kanaatimi bir yana bırakarak, en azından bundan sonrası için “düzenli, planlı, hedefe dönük ve küçük bir salonda birkaç saate sığdırılmamış” kurultaylar yapma zamanının geldiğine inanıyorum.

Toplumun hemen her kesiminin umut olarak gördüğü Cumhuriyet Halk Partisinin, tarihi geçmişine ve 100 yıla yaklaşan politik deneyimine uygun olarak “yeniden öncü parti rolüne bürünerek” ve son 15 yılda yapılan tüm yanlışlarla yüzleşerek umudu yeniden yeşertebileceğini düşünüyorum.

İktidar olmak dışında hiçbir alternatifi olmayan Cumhuriyet Halk Partisinin, “aynı şeyleri yaparak farklı sonuç alamayacağını” bildiğim için ve sözlerimiz uçup gitmesin diye düşüncelerimi yazılı olarak partimin ve ülkemizin tarihine emanet ediyorum.

Her koşulda koltukta kalmak isteyenlerle de her koşulda aynı koltuğa tekrar tekrar aday olanlarla da aynı fikirleri paylaşmıyorum. Dün olduğu gibi bugün de **Mustafa Kemal’in Askeri** olma onurunu, Cumhuriyet Halk Partililerle beraber omuz omuza yol yürümenin büyük zevkini yaşayan bir partili olarak bir kez daha **“Kaybedeni değiştirerek kazananı değiştirebiliriz. Kaybedene kaybetme alışkanlığında olanları kenara çekerek yeni bir yol da bulabiliriz!”** fikrimi tekrarlıyorum.

Tarihin ritminin alabildiğine arttığı bu günlerde kalbi laik, demokratik Türkiye Cumhuriyeti ile beraber atan tüm yurttaşlarıma bir kez daha sesleniyorum:

“Başaracağız!

Cumhuriyet’imizi ve Cumhuriyet Halk Partisi’ni el ele, omuz omuza yeniden zirvelere taşıyacağız!

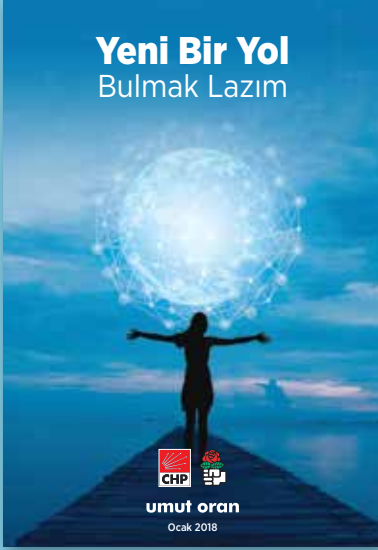
Bu uğurdaki yürüyüşümüze dâhilden ve hariçten engel olan ne varsa onları da tek tek aşacağız!

Biliyorum!

Fedakâr Cumhuriyet Halk Partililer olarak hak ettiğimiz kutlu gelecek çok yakın. Kim bilir belki yarın; belki yarından da yakın! ”

Dayanışma duygularıyla,

umut oran

Not: Kitapçıklara aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz.

<http://umutoran.com/brosurler/>

umut oran

24. Dönem CHP İstanbul Milletvekili

[/umutoranchp](#) [/umutoran](#) [/umutorantr](#)